यद्गर्भयामास दमं मातरं जठरे स्थितः ।
दमशीलश्च भविता यतश्चायं नृपात्मजः ॥ ३ ॥
ततस्त्रिकालविज्ञानः सहि तस्य पुरोहितः ।
दम इत्यकरोन्नाम नरिष्यन्तसुतस्य तु ॥ ४ ॥
स दमो राजपुत्रस्तु धनुर्वेदमशेषतः ।
जगृहे नरराजस्य सकाशाद्वृषपर्व्वणः ॥ ५ ॥
दुन्दुभेर्दैत्यवर्य्यस्य तपोवननिवासिनः ।
सकाशाज्जगृहे कृत्स्नमस्त्रग्रामञ्च तत्त्वतः ॥ ६ ॥
शक्रेः सकाशाद्वेदांश्च वेदाङ्गान्यखिलानि च ।
तथार्ष्टिषेणाद्राजर्षेर्जगृहे योगमात्मवान् ॥ ७ ॥
तं स्वरूपमहात्मानं गृहीतास्त्रं महाबलं ।
स्वयम्वरे कृता पित्रा जगृहे सुमना पतिं ॥ ८ ॥
सुता दशार्णाधिपतेर्व्वलिनश्चारुकर्मणः ।
पश्यतां सर्व्वभूतानां ये तदर्थमुपागताः ॥ ९ ॥
तस्याञ्च सानुरागोऽभून्मद्रराजस्य वै सुतः ।
सुमनायां महानादो महाबलपराक्रमः ॥ १० ॥
तथा विदर्भाधिपतेः पुत्रः संक्रन्दनस्य च ।
वपुष्मान् राजपुत्रश्च महाधनुरुदारधीः ॥ ११ ॥
तेऽथ यातावृतं दृष्ट्वा दुष्टारिदमनं दमं ।
मन्त्रयामासुरन्योऽन्यं तचानङ्गविमोहिताः ॥ १२ ॥
एतामस्य बलात् कन्यां गृहीत्वा रूपशालिनीं ।
गृहं प्रयामस्तस्येयमस्माकं यं ग्रहिष्यति ॥ १३ ॥

Digitized by Google